

Sygn. akt VI Ka 362/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 13 września 2013 r.

Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze w VI Wydziale Karnym Odwoławczym w składzie:

Przewodniczący – Sędzia SO Waldemar Masłowski (spr.)

Sędziowie SO Andrzej Wieja

SO Tomasz Skowron

Protokolant Anna Potaczek

przy udziale Prokuratora Prokuratury Okręgowej Zbigniewa Jaworskiego

po rozpoznaniu w dniu 13 września 2013 r.

sprawy **Ł. K.**

oskarżonego z art. 190 § 1 kk

z powodu apelacji, wniesionej przez prokuratora

od wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu

z dnia 27 maja 2013 r. sygn. akt II K 31/13

I. zmienia zaskarżony wyrok wobec oskarżonego Ł. K. w ten sposób, że uchyla orzeczenie w pkt III części dyspozytywnej i na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązuje oskarżonego do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu,

II. w pozostałej części zaskarżony wyrok utrzymuje w mocy,

III. zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze obciążając nimi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Ł. K. oskarżony był o to, że:

1. w dniu 03 maja 2012 roku w L. woj. (...) posługując się nożem groził S. O. pozbawieniem go życia przy czym groźby te wzbudziły u wymienionego uzasadnioną obawę, iż zostaną one spełnione, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk,

2. w dniu 03 maja 2012 roku w L. woj. (...) groził S. O. i U. O. pozbawieniem ich życia przy czym groźby te wzbudziły u wymienionych uzasadnioną obawę, iż zostaną one spełnione, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk,

3. w dniu 17 września 2012 roku groził swojemu bratu A. K. pozbawieniem go życia przy czym groźby te wzbudziły u wymienionego uzasadnioną obawę, iż zostaną one spełnione, tj. o czyn z art. 190 § 1 kk.

Sąd Rejonowy w Lubaniu wyrokiem z dnia 27 maja 2013 r. w sprawie o sygn. akt IIK 31/13:

I. uznał oskarżonego Ł. K. za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanych w punkcie I, II i III części wstępnej wyroku i przyjął, że czyny te stanowią ciąg przestępstw z art. 190 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk, za to na podstawie art. 190 § 1 kk w zw. z art. 91 § 1 kk wymierzył mu karę 10 miesięcy pozbawienia wolności,

II. na podstawie art. 69 § 1 i 2 kk i art. 70 § 1 pkt 1 kk wykonanie orzeczonej kary pozbawienia wolności warunkowo zawiesił oskarżonemu na okres próby wynoszący 4 lata,

III. na podstawie art. 72 § 1 pkt 6 kk zobowiązał oskarżonego do poddania się leczeniu odwykowemu,

IV. na podstawie art. 73 § 1 kk oddał oskarżonego w okresie próby pod dozór kuratora sądowego,

V. na podstawie art. 624 § 1 kpk i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach w sprawach karnych zwolnił oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych i nie wymierzył mu opłaty.

Apelację od powyższego wyroku złożył prokurator, który zarzucił naruszenie prawa materialnego w postaci art. 72 § 1 pkt 6 kpk poprzez orzeczenie wobec oskarżonego środka probacyjnego w postaci obowiązku poddania się leczeniu odwykowemu w sytuacji, gdy oskarżony nie wyraził zgody na orzeczenie tego środka.

Stawiając powyższy zarzut prokurator wniósł o zmianę zaskarżonego wyroku Sądu Rejonowego w Lubaniu, w części, w której Sąd I instancji orzekł środek probacyjny w postaci obowiązku poddania się oskarżonego Ł. K. leczeniu odwykowemu poprzez wyeliminowanie z wyroku punktu III i orzeczenie wobec oskarżonego na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązania do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja prokuratora jest zasadna.

Sąd Rejonowy na podstawie art. 72 § 1 pkt 6 kk zobowiązał oskarżonego, zaskarżonym wyrokiem do poddania się leczeniu odwykowemu. Nałożenie takiego obowiązku, co słusznie podnosi prokurator wymaga zgody oskarżonego, a jak wynika z akt sprawy oskarżony takiej zgody nie wyraził. Zatem Sąd Rejonowy nie był uprawniony do wydania takiego orzeczenia, co powodowało konieczność zmiany wyroku (art. 437 § 2 kpk) w pkt III części dyspozytywnej poprzez uchylenie tego punktu, w którym orzeczono wyżej wskazany obowiązek. Jednocześnie Sąd Okręgowy widząc potrzebę nałożenia obowiązków probacyjnych dla osiągnięcia właściwych celów wychowawczych wobec oskarżonego na podstawie art. 72 § 1 pkt 5 kk zobowiązał go do powstrzymywania się od nadużywania alkoholu.

W pozostałej części zaskarżony wyrok jako trafny należało utrzymać w mocy (art. 437 § 1 kpk).

Na podstawie art. 624 § 1 kpk zwolniono oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych za postępowanie odwoławcze na zasadach słuszności, albowiem nie może on ponosić konsekwencji błędnych orzeczeń Sądu.

AP